

İSTANBUL
11. AĞIR CEZA MAHKEMESİ (CMK. 250. MADDESİ İLE GÖREVLİ)

DEĞİŞİK İS KARAR

DEĞİŞİK İS NO: 2011/783 (İst. 10. AĞIR 2010/283)

BASKAN : ŞEREF AKÇAY 27560
ÜYE : MEHMET EKİNCİ 39587
ÜYE : BİROL BİLEN 39880
KATİP : FATİH KIZILGÜNEŞ 128087

İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi (CMK. 250. maddesi ile Görevli'nin 2010/283 Esas sayılı dava dosyasında 24/06/2011 tarihli duruşma celsesinde tutuklu sanıklar hakkında verilen tutukluluk halinin devamına ve yakalamalı sanık Ergin SAYGUN hakkında çıkartılan yakalama emrinin infazının beklenilmesine dair karar:

Sanık Mümtaz Can müdafii Av. Erhan Ergün 27.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile,

Sanık Taylan Çelir müdafii Av. H. Atıl Atabay 27.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile,

Sanık Balın Ömer Mimirolu müdafii Av. Kazım Gözüşirin 27.06.2011 havale tarihli

dilekçesi ile,

Sanık Recep Yıldız müdafii Av. Muharrem Murat Bayram 28.06.2011 havale tarihli

dilekçesi ile,

Sanıklar Ahmet Tuncer ve Mustafa Koç müdafii Av. Abdullah Kaya 28.06.2011 havale tarihli 2 ayrı dilekçesi ile,

Sanıklar Ali Rıza Sözen, Ali Demir, Erdiç Atik, Yusuf Kelleli, Hakan Sargın, Hüseyin Özeoban, Hüseyin Topuz, Kahruman Dikmen, Murat Özçelik ve Göksun Murat Üstündağ müdafii Av. Mahir Işıkyay 28.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile,

Sanık Halil İbrahim Fırtına müdafii Av. Kazım Yiğit Akam 28.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile,

Sanık Mustafa Koc 28.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile,

Sanıklar Ali İhsan Çehadarolu, Nihat Akumbulak, Levent Görgeç ve Cem Özcan müdafii Av. Kemal Yener Sarıçoğlu 29.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile,

Sanık Mustafa Korkut Özarslan müdafii Av. M. Tolga Akam 29.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile,

Sanıklar Ayhan Tas, Nejat Bek, Salim Erhat Bektas, Nurgün İsmi, Mehmet Vahsel Yalçın, Hasan Sargöçer ve Bahçet Aygün Güneş müdafii Av. İbrahim Şenol 29.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile,

Sanıklar Gürbüz Kaya, Abdullah Orlay, Hasan Fehmi Canan, Mehmet Kaya, Zehra Kuraner, Doğan Fatih Küçük, Zeynep Feriye ve Soydan Görgülü müdafii Av. Muzafer Değirmenci 29.06.2011 havale tarihli 8 ayrı dilekçesi ile,

- Sanık Ahmet Semtürk müdafii Av. Zeki Arslan 29.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.
- Sanıklar Ahmet Feyyaz Ögütü ve Özer Karabulut müdafii Av. Arif Sarıkaya 29.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.
- Sanık Hakan Sargın 29.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.
- Sanıklar Namık Koç ve Bahtiyar Ersay müdafii Av. Erhan Tokatlı 29.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.
- Sanık Ahmet Yavuz müdafileri Av. Duygun Yarsuvat. Av. Nurcan Çöl ve Av. Mehmet Selim Yavuz 29.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.
- Sanık Özden Örnek müdafii Av. Hüseyin Dincer Eskiyepli 29.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.
- Sanık Dursun Tolga Kaplama müdafii Av. Ali Rıza Aral 29.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.
- Sanıklar Recai Elmaz ve Ahmet Topdağı müdafii Av. Haluk Demirkılıç 29.06.2011 havale tarihli 2 ayrı dilekçesi ile.
- Sanık Murat Ataç müdafii Av. Murat Elutan 29.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.
- Sanık Faruk Oktay Memioğlu ve Mehmet Yoleri müdafii Av. Eyyup Sabri Gürsoy uyar aracılığı ile göndermiş olduğu 29.06.2011 havale tarihli 2 ayrı dilekçesi ile.
- Sanık Yaşar Barbaros Büyüksağnak Hasdal Askeri Ceza ve Tutukevi Müdürlüğü aracılığı ile göndermiş olduğu 29.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.
- Sanık Kıvanç Kırmacı Hasdal Askeri Ceza ve Tutukevi Müdürlüğü aracılığı ile göndermiş olduğu 29.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.
- Sanık Mustafa Yuvanc Hasdal Askeri Ceza ve Tutukevi Müdürlüğü aracılığı ile göndermiş olduğu 29.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.
- Sanık Mustafa Çalış Silivri 4 Nolu L Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü aracılığı ile göndermiş olduğu 30.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.
- Sanıklar Halil Kalkanlı ve Emin Küçükkuş müdafileri Av. Ali Kamburoğlu. Av. Mustafa Kavaklıoğlu. Av. Deniz Çil 30.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.
- Sanıklar Yurdaer Olean ve Halil Yıldız müdafii Av. Şener Atılğan 30.06.2011 havale tarihli 2 ayrı dilekçesi ile.
- Sanık Ali Aydın müdafii Av. Oğuzhan Aydın 30.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.
- Sanıklar Ayhan Gedik. Şafak Duruer. Mehmet Ferhat Çolpan. Hakan İsmail Çelikean ve Ahmet Necdet Doluel müdafii Av. Hakan Tunçkol 30.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.
- Sanıklar Lütfü Sancar. Taner Balkış ve Mustafa Karasabun müdafileri Av. Yasemin Ünlütürk ve Av. Ali Yaşar Ünlütürk 30.06.2011 havale tarihli 3 ayrı dilekçeleri ile.
- Sanıklar Mustafa Aydın Gürül ve Ali Deniz Kutluk müdafii Av. Ayşe Gül Hanyaloğlu 30.06.2011 havale tarihli 2 ayrı dilekçesi ile.
- Sanıklar Metin Yavuz Yalem. Behzat Balta ve Tuncay Çakan müdafii Av. Salim Sen 30.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.
- Sanıklar Ergin Saygun. Kasım Erdem. Gökhan Gökay ve Fatih Musa Çınar müdafii Av. V. Sedat Küçükylmaz 30.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.

Sanık Sükrü Sarıgök müdafii Av. Osman Topcu 30.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.
Sanıklar Ali Semih Çerim, Ramazan Cem Gürdeniz, Cem Aziz Çakmak, Soner Polat,
Taner Gül, Bora Serdar, Yasar Barbaros Büyüksağnak, Mustafa Yuvang, Utku Arslan, Faruk,
Doğan, Kıvanç Kırmaç, Fatih Uluc Yeğin, Ercan İreçin, Harun Özdemir ve Hasan Gütkaya
müdafii Av. Şükrü Nazlıoğlu Erol 30.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.

Sanıklar Turgay Erdağ, Mücahit Erakyol, Ergin Balaban, Cemalettin Bozdağ ve
Levent Cehreli müdafii Av. İhsan Nuri Tezel 30.06.2011 havale tarihli dilekçesi ile.

Sanık Abdurrahman Başbuğ 01.07.2011 havale tarihli dilekçesi ile.

Sanık Ali Aydın 01.07.2011 havale tarihli dilekçesi ile.

Sanık Gökhan Çiloğlu 01.07.2011 havale tarihli dilekçesi ile.

Sanıklar Hasan Hoşgit ve Hüseyin Hoşgit müdafii Av. Hakan Coşkun 01.07.2011
havale tarihli 2 ayrı dilekçesi ile.

Sanıklar Muharrem Nuri Alacalı, İbrahim Koray Özyurt, Dora Sungunay, Tayfun
Duman ve Ali Türkşen müdafii Av. İbrahim Şahinkaya 01.07.2011 havale tarihli dilekçesi ile.

Sanık Mehmet Otuzbiroğlu müdafileri Av. Köksal Bayraktar ve Av. Metin Aslan
01.07.2011 havale tarihli dilekçesi ile.

Sanıklar Suat Aytun ve İzzet Ocak müdafii Av. Muammer Küçük 01.07.2011 havale
tarihli dilekçesi ile.

Sanık Levent Erkek müdafii Av. Doğukan Ünüvar 01.07.2011 havale tarihli dilekçesi
ile.

Sanıklar Çetin Doğan, Süha Tanyeri, Dursun Çiçek, Nedim Uluslan, Kadir Sağdıç ve
Mehmet Fatih İlgar müdafii Av. Hüseyin Ersöz 01.07.2011 havale tarihli 6 ayrı dilekçesi ile.

Sanık Ahmet Türkmen müdafii Av. Nam Karakaya 01.07.2011 havale tarihli
dilekçesi ile.

Sanık Hasan Hakan Dereli müdafii Av. Mustafa Ulusahin Karşıyaka 1. Ağır Ceza
Mahkemesi aracılığı ile göndermiş olduğu 01.07.2011 havale tarihli dilekçesi ile.

Sanık Yusuf Ziya Toker Silivri 5 Nolu L Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü
aracılığı ile göndermiş olduğu 01.07.2011 havale tarihli dilekçesi ile.

Sanık Mehmet Kemal Gönüldaş Silivri 4 Nolu L Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
Müdürlüğü aracılığı ile göndermiş olduğu 01.07.2011 havale tarihli dilekçesi ile.

Sanık Yunus Nadi Erkut müdafii Av. Ahmet Keskin Kadıköy 1. Ağır Ceza
Mahkemesi aracılığı ile göndermiş olduğu 01.07.2011 havale tarihli dilekçesi ile.

Sanık Yusuf Ziya Toker ve Mustafa Çalış müdafii Av. Yahya Koç Ankara 11. Ağır
Ceza Mahkemesi (CMK. 250. Maddesi ile Görevli) aracılığı ile göndermiş olduğu
04.07.2011 havale tarihli dilekçesi ile itiraz etmesi üzerine.

İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi (CMK.250. Madde ile Görevli)'nin 04.07.2011
tarih ve 2011/464 Değişik İş sayılı kararı ile verilen bu kararda herhangi bir isabetsizlik
görülmüdüğü belirtilerek dosyanın itiraz incelemesi üzerine mahkememize gönderildiği
anlaşılmış olmakla;

CMK 33. Maddesi kapsamında Cumhuriyet Savcısının yazılı görüşü alınmış. Cumhuriyet Savcısı 05/07/2011 tarihli görüşünde: "Tutuklu sanıklar hakkında verilen tutukluluk hallerinin devamına ilişkin kararın ve yakalamaya ilişkin kararın, sanıkların üzerlerine atılı suçun niteliği CMK.100 maddesinde sayılan suçlardan oluşu ve kuvvetli suç şüphesinin varlığı, delillere etki yapılması ihtimalinin bulunması ve yargılamayı yapan mahkemenin takdirine göre itirazın reddine karar verilmesi gerektiği"nin belirtildiği anlaşılmıştır.

7 adet DVD ile birlikte tüm dosya kapsamı itiraz dilekçeleriyle birlikte incelendi.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesinin 2010/283 esas sayılı dosyasında bir kısım sanıklar açısından 24/06/2011 tarihli duruşma ara kararıyla tutukluluğun devamı ve sanık Ergin Saygun hakkında çıkarılan yakalama kararının infazının beklenilmesine yönelik karara yukarıda isimleri tek tek belirtilen bir kısım sanık müdafileri tarafından yapılan itiraz üzerine, İstanbul 10. ACM tarafından "itiraz edilen kararlarında usul ve yasaya aykırı bir yönün bulunmadığı, Mahkeme kararlarında herhangi bir isabetsizliğin olmadığı" belirtilerek 2011/464 Değişik İş Kararı ile reddolunarak, itirazların incelenmek üzere Mahkememize gönderildiği.

İtiraza konu İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi (CMK. 250. Madde ile Görevli'nin 2010/283 Esas sayılı dava dosyasında, 24/06/2011 tarihli duruşma ara kararı ile bir kısım sanıklar hakkında " üzerlerine atılı suçun vasfı ve mahiyeti, kuvvetli suç şüphesini gösteren olguların bulunması, delillerin henüz tam olarak toplanılmamış oluşu, sanıkların konumları itibari ile delillere etki yapma ihtimalinin olması, tutuklulukta geçirdikleri süre, atılı suçun CMK'nın 100. maddesinde de belirtilen katalog suçlardan olması, sanıklar hakkında adli kontrol hükümlerinin uygulanmasının yetersiz kalacağı gerekçesi ile tutuklu sanıkların tahliye taleplerinin reddi ile tutukluluk hallerinin devamına, sanık ERGİN SAYGUN hakkında da yakalama kararının kaldırılması talebinin reddi ile yakalama emrinin devamına" karar verildiği anlaşılmıştır.

Tüm dosya kapsamı, itiraz nedenleri ile birlikte değerlendirildiğinde:

Mahkememizin, İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesinin 2010/283 esas sayılı dava dosyasında tutuklu bulunan sanıklar ve hakkında yakalama emri bulunan sanık ERGİN SAYGUN ve müdafilerince daha önce aynı nedenlerle tutukluluğa ve ya yakalama kararına itiraz etmiş olmaları bakımından en son 27/05/2011 tarih ve 2011/614 Değişik İş sayısıyla verdiği kararındaki gerekçeler bağlamında dosya içine sunulmuş, itiraz nedenleri kapsamında bir yenilik bulunmadığından, önceki kararda belirtilen çoğunluk gerekçesindeki dayanaklar geçerli olmakla beraber, Ceza Usul Yasası bakımından tutuklama koşullarına yönelik teorik değerlendirme ile önceki kararlarda yer alan (28/02/2011 tarihli 2011/292 D.İş sayılı-04/04/2011 tarihli 2011/402 D.İş sayılı, 15/04/2011 tarihli 2011/471 D.İş sayılı, 27/05/2011 tarih ve 2011/614 değişik İş sayılı) hususlar nazara alındığında :

CMK.100. Maddesinde sözü edilen tutuklama koşulları bakımından sanıklar üzerine atılı suç yönünden tutuklama koşullarının oluşup oluşmadığı noktasında subjektif değerlendirmelerden önce en genel haliyle tutukluluk için; "haklı görünüş bulunması hali ile, "ölçülülük, uygun oranın bulunması" gerektiği, her iki kistasin Anayasamızın 19 md.de "tutuklamanın ihtiyarılığı" olarak gösterilen ve Mahkemelere tanınan takdir yetkisi ile birlikte değerlendirilmesinin gerektiği, yargılamayı sürdüren mahkeme bakımından ihtiyar olarak anayasal ve yasal olarak kendisine tanınmış bu yetki kullanılırken incelenen dosya kapsamındaki deliller itibariyle suçlamaların dayandığı TCK.daki ilgili maddede öngörülen cezaların alt ve üst sınırlarını da nazara almak gerekeceği, yine bunun yanında tutuklamadan beklenen delillerin karartılmaması, delillerin ortaya konulmasına etki edilmemesi, delillerin değiştirilmesinin engellenmesi gibi tutukluluk şartlarına ilişkin ölçütleri de gözönünde bulundurmanın öncelikli olduğu,

Ceza Usul Yasasının 100.md.de tutuklama koşulları sayılırken öncelikle bahsedilen kavramın, atılı suç yönünde tutuklanma kararına dayanak olmak üzere "kuvvetli şüphe" olduğu dikkate alındığında, bu hususun tutukluluğu inceleyen veya tutuklama kararı veren Mahkemece özellikle ve öncelikle değerlendireceği, tutukluluk itirazına,bakan Mahkemenin yetkisini belirleyen sınırın "şüpheli veya sanıklar yönünden atılı suç nazara alınarak kamu davası açılmışsa dava dosyasında, soruşturma aşamasında ise soruşturma dosyasında "kuvvetli şüphenin bulunup bulunmadığı" olduğu, itiraza konu olan davanın esasına girilerek inceleme yapmak ya da tutukluluğa itirazlara bakan Mahkeme olarak davanın süresi tünâ ilişkin kanunî açıklar tarzda görüş beyan etmenin de yasal olmadığı, yetki aşımı anlamına geleceği,

İtiraz konu olan İstanbul 10.Ağır Ceza Mahkemesinin 2010/283 Esas sayılı dava dosyasındaki delillere etki etme tehlikesinin (davanın 22/02/2010 tarihinde açıldığı ve Gölcük Donanma Komutanlığından elde edilen yeni delillerin Aralık 2010'da, Eskişehir'de şüpheli HAKAN BÜYÜK'den elde edilen delillerin de 2011/332 sayılı soruşturma dosyası kapsamında daha sonra elde edilmiş olması) devam ettiği, bunun yanında yargılaması devam eden dava dosyasında da henüz tanıkların dinlenmediği, buna bağlı olarak CMK 109 ve devamı maddelerinde düzenlenen Adli kontrol hükümlerinin kapsamı ve uygulanma biçimleri dikkate alındığında tutuklu sanıklar bakımından yetersiz kalacağı anlaşıldığı,

Türkiye Cumhuriyetinde anayasa ve kanunlar düzenlenirken; objektif, genel, kişiye özgü olmayan, herkes için eşit uygulanır biçimindeki evrensel ilkelerin esas alındığı, yürürlükteki mevzuatı uygulamakla yükümlü Mahkemelerin de bu ilkelere göre kabul edilip yürürlüğe konan yasaları uyguladıkları, bu nedenle tutukluluk kararı alınırken veya incelemesi yapılırken buna muhatap olanların geçmişte veya halen bulundukları görev, sosyal çevre, ünvan ve konumları v.b.gibi yasal olmayan gerekçelerle değerlendirilme yapıp karar verilemeyeceği,

Yukarıdaki ilke, ölü ve yasal hükümler çerçevesinde ve Mahkememizin 28/02/2011 tarihli 2011/292 D.İş sayılı kararı ile 04/04/2011 tarih ve 2011/402 D.İş sayılı, 15/04/2011 tarih ve 471 D.İş sayılı, 27/05/2011 tarih ve 2011/614 değişik iş sayılı kararlarındaki gerekçelerin de halen; tutuklama koşulları açısından bir değişikliğin bulunmaması, sanıkların üzerlerine atılı suçun önemi ve atılı suç için öngörülen ceza süresi, atılı suçun vehamet arz eden niteliği, dosyadaki plan seminerine ve balyoz, sığa, oraj, sakal, çarşaf, döküm, tırpan, yumruk, kürek, testere, organ, orak planları ait yazılı ve ses kayıtları, sanık Süha Tanyeri'den ele geçirilen el yazısı notları, 2010/185 sayılı soruşturma dosyası, 2010/1003 (Gölcük Donanma Komutanlığından elde edilen) soruşturma sayılı ve 2011/332 soruşturma sayısı ile Eskişehir'de şüpheli Hakan Büyük'ün evinde yapılan aramada ele geçirilen delillerle ilgili soruşturma dosyası, bütün bunlarla beraber İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesinde yargılaması devam eden sanıklar hakkındaki 2010/283 Esas sayılı dava dosyasındaki delil durumu, bilirkişi raporları, dijital materyaller, diğer ses kayıtları göz önüne alındığında, geçerliliğini sürdürdüğü, böylelikle tutukluluk halinin devamına ve sanık ERGİN SAYGUN hakkında yakalama emrinin infazının beklenmesine karar verilen tüm sanıklar açısından kuvvetli suç şüphesinin var olduğu, ayrıca sanıkların delilleri kararma ve yeni delil elde edilmesine engel olma tehlikesinin bulunduğu anlaşılmakla, sanıklar hakkında bu aşamada CMK.109. ve devamı maddelerindeki adli kontrol hükümlerinin uygulanmasının yetersiz kalacağı, yakalaması devam eden sanık Ergin Saygun yönünden de yakalama kararına konu CMK.98 md.deki koşulların sürdüğü anlaşılmakla,

1-a) Yukarıda isimleri belirtilen bir kısım sanıklar açısından İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesinin 2010/283 esas sayılı dava dosyasında 24/06/2011 tarihli duruşmada verilen tutuk hallerinin devamına ilişkin karara itiraz eden ve yukarıda isimleri yazılı sanık ve müdafilerinin itirazlarının REDDİNE,

b) Sanık Ergin Saygun müdafinin sanık hakkında çıkarılan yakalama emrinin kaldırılması talebinin reddine ilişkin İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesinin 2010/283 esas sayılı dava dosyasında 24/06/2011 tarihli duruşmada verilen karara sanık müdafinin itirazının REDDİNE,

2- Dosyanın İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmesine,

3- Kararın bir örneğinin sanıklara ve müdafilerine Mahkemesince tebliğine,

4- Dair dosya üzerinden yapılan inceleme sonucunda CMK 271/4 maddesi gereğince KESİN olmak üzere Başkan Seref AKÇAY'ın (27560) muhalefeti ve oy çokluğu ile karar verildi. 07/07/2011

Başkan 27560

Üye 39587

Üye 39880

Katip 128087

MUHALEFET SERHİ

Aynı konu ile ilgili olarak daha önce mahkememizin 28.02.2011 tarih ve 2011/292 Değişik İş sayılı kararında, 04.04.2011 tarih ve 2011/402 Değişik İş sayılı kararında, 15.04.2011 tarih ve 2011/471 Değişik İş sayılı kararında muhalefet serhi olarak belirtmiş olduğum hususları aynen tekrarlarım.

Bu itibarla bu kararlarımızda da belirttiğimiz gibi

DEMOKRASİLERDE HALKIN SEÇTİĞİ SİYASİ İKTİDARIN, YİNE BUNUN DIŞINDA HANGİ NEDENLERLE OLURSA OLSUN, GÖREVDEN UZAKLAŞTIRILMASI KABUL EDİLİR BİR ŞEY DEĞİLDİR VE SANIKLARIN YARGILANMAMASINI, HAKLARINDA HER HANGİ BİR İŞLEM YAPILMAMASINI KİMSE SÖYLEYEMEZ.

Dava konusu dosyadaki delillerden ve Gölcük'te ele geçen ve bu dosyaya gönderilen delillerin dışında;

İtiraz dilekçelerde;

Yine Eskişehir'de ele geçen ve ana dosya ile birleştirilmesi istenen dosyadaki bazı delillerin sahte olduğu iddiası üzerine Eskişehir'de ele geçen delillerin bu dosyadaki sanıklar açısından delil olup olmadığının irdelenebilmesi ve itiraz dilekçelerinin değerlendirilmesi açısından İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesinin 2011/142 Esas sayılı dosyası da celp edilmiş olup,

Gönderilen bu dosyanın 33 Klasör olduğu görülmüştür, gönderilen bu klasörler yine itiraza konu 2010/283 sayılı dosyanın ve bu dosyaya Gölcükten gelen CD'ler birlikte değerlendirildiğinde,

1- İddianamenin 5, ve 6, sayfalarında da belirtildiği üzere,

2002 yılında halk tarafından seçilen mevcut siyasi iktidarın 1. Ordu kumandanı olarak görev yapan Çetin DOĞAN'ın komutasında oluşturulan diğer sanıklarla birlikte bir yapılanmayla demokratik olmayacak şekilde siyasi iktidardan uzaklaştırılmak istendiği belirtilmiş ve bu doğrultuda o dönemde 1. ordu sorumluluk sahası içinde bulunan Harp Akademileri komutanı İbrahim FIRTINA tarafından hazırlanan Oraj planları, Donanma Komutanı Özden ÖRNEK tarafından hazırlanan Suga eylem planı ve yine Jandarma görevlileri tarafından hazırlanan Sakal ve Çarşaf planları, yine Jandarma görevlileri tarafından hazırlanan Sakal, Tırpan, Orak, Yumruk, Kürek, Testere gibi eylem planları ile bu düşüncelerini faaliyete geçirmesinin planlandığı, bu kapsamda, 5-7 Mart 2003 tarihinde 1. Ordu Komutanı Çetin DOĞAN'ın başkanlığında yasal olmayan bir toplantı yapıldığı ve bu toplantıda öncelikle sıkıyönetim ilanının sağlanması bunun ardından hükümetin görevden uzaklaştırılmasının amaçlandığı, bu amaçla sıkıyönetim sonrasında yapılacak işlerin planlanıp belirlendiği, bu kapsamda bizzak görev alacak görevli personelin hangi timlerden

olacağı, hareket timlerinde, göz altı timlerinde, hasar tespit timlerinde, kamu kurum ve kuruluşlarında görevlendirilecek personelin kimler olacağı harakatla birlikte kontrol altına alınacak hassas tesislerin kamu görevlilerinin özel teşebbüsleri, kilit noktaların nereleri ve buralarda görevlendirilecek asker ve sivil personelin kimler olacağı, ayrıca plana destek verecek ve vermeyecek görevlilerin belirlenmesi ve fişlenmesi konusunda kararlar alındığı ve bu doğrultuda birtakım listelerin hazırlandığı ve planların yapıldığı anlaşılmış ve bu işlemlere ait CD lerin daha sonra ele geçtiği ve bunların en son oluşturma tarihinin 02.12.2002 olduğu belirtilmiştir.

Ele geçen bu CD lerin orjinal ve herhangi bir ekleme veya çıkarma olmadığına dair bilirkişi raporları olduğu gibi bu CD lerin daha sonradan hazırlandığına dair bilirkişi raporlarında dosyada mevcut olduğu ve iddianamede geniş olarak bunun tartışıldığı görülmüştür. Bunlardan hangisinin kabul edileceği şüphesiz karar verecek mahkeme takdir edecektir, ancak bu açıklamalardan sonra olaya kısaca bakacak olursak,

Sanıklara isnad edilen eylem 05-07 Mart 2003 tarihinde yapılan ve yukarıda belirtilen planların görüşüldüğü 162 kişinin katıldığı 1. Ordudaki toplantıdır. Savcılık iddianamesinin 89 ile 101 sayfalar arasında sanıkların suçunu hukukene ne olabileceği tartışılmış teşebbüsün özellikleri, gönüllü vazgeçmenin özellikleri tek tek belirlenmiş ve sonuç olarak sanıkların eylemi TCK 147 maddesinde belirtilen suça teşebbüs olduğu kabul edilerek bu maddeden dolayı kamu davası açılmıştır.

Burada cevaplandırılması gereken ve bu davanın temelini oluşturan bir soru vardır ve bu soruya hukukene cevap verilmediği müddetçe bu dava sonuçlanamaz, iddianamede de bu soruya herhangi bir cevap verilmemiştir. Sorulması gereken soru sanıkların 05-07 Mart 2003 tarihinde ki bu toplantıdan sonra bu eylemlerini devam ettirecek **HERHANGİ BİR İCRAİ FAALİYETTE BULUNMUŞLAR MIDIR?**

Sanıklara isnad edilen eylem Anayasal Düzeni Değiştirmek Üzere ihtilal yapmak amacıyla Balyoz Planı hazırlamaktır. Bu dosyadaki tüm deliller 05-07 Mart 2003 tarihinde yapıldığı belirtilen toplantı ve öncesine ait belgelerin CD'leridir. İhtilalde görev alacaklar ve bu ihtilalde haklarında işlem yapılacak kişiler ve ihtilalde görev alamayacak kişiler listeleri halinde bu tarih itibarı ile belirlendiği iddia edilmiştir.

Gölcük'te ele geçtiği belirtilen ve sonradan dosyaya konulan deliller içerisinde bu tarihten sonra sanıkların yine aynı plan çerçevesinde başka faaliyetlerde bulunduklarına dair yeni bir delil yoktur. Önceki CD'deki delillerin birer örneği çıkmıştır.

Eskişehir'de ele geçen ve birleştirme ile açılan davada ele geçtiği belirtilen delillerin bu dosyanın sanıkları ile bir irtibatı yoktur. Yeni açılan davanın sanıklarının yine 2001-2002 ve 2003 tarihinde yaptıkları iddia edilen eylemler ile ilgili deliller vardır.

Sonuç olarak tüm bu deliller 2003 yılında yapıldığı iddia edilen eylemlere ilişkindir yani sanıkların 2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010 yıllarında bu eylemlerine ilişkin yeni

bir takım faaliyetlerde bulunduklarına dair her hangi bir delil yoktur.

Bu olayı bir örnek ile açıklayacak olur isek;

2003 yılında bir adam öldürme veya yaralama ya da hırsızlık olduğu takdirde bunun sanığı 2010 yılında yakalandığı zaman 2003 yılındaki bu eyleminden dolayı bu gün yargılayabiliriz çünkü bu suçta temadi kesilmiştir eylem bitmiştir, sanık zamanaşımına kadar her zaman yargılanabilir. Çünkü bu örnek fiillerde eylem tamamlanmış ve suç işlenmiştir. Sanık daha sonrada yakalansa dahi ,zaman aşımı içinde her zaman cezalandırıla bilir.

Bu fiillerde veya benzeri fiillerde teşebbüs ola bilir, örnek verecek olursak öldürmek için ateş edersiniz yaralanır ama şahıs ölmez yada hırsız eşyayı çalmış ancak kaçarken kovalanıp yakalanmıştır.Bu hareketlerin tamamı teşebbüstür,

Başka birörnek verecek olursak siz birisini öldürmeye karar verdiniz ve bu amaçla plan yaptınız , hatta silah aldınız öldüreceğiniz kişinin evinin önüne giderken polis sizi yakaladı silahı buldu niçin taşıdığınızı sordu siz adam öldürmeye gidiyorum dediniz. Hakkınız da yasal işlem yapılır, ama adam öldürme veya öldürmeye teşebbüsten değil sadece silah bulundurmaktan işlem yapılır .Çünkü öldürme konusunda henüz hiç bir eyleminiz yoktur ,henüz düşünce aşamasındadır. Polis yakalamasa bile kişi yolda vazgeçe bilir veya yolda başka bir engel çıka bilir.

Kişi yolda yakalanmаса öldüreceği adamın evinin önüne gitse bir süre beklese ve daha sonra adamı öldürdüğü takdirde kendisinin de ceza evine gireceğini ,ailesinin mağdur olacağını düşünüp dönse ve daha sonra dönerken polis yakalasa buradada adam öldürme veya adam öldürmeye teşebbüs olmaz Çünkü kişi eyleminden vazgeçmiştir .BU VAZGEÇMEYE HUKUKTA İHTİYARİ İLE VAZ GEÇME DENİR. ŞAHİS SADECE O ANA KADAR EYLEMİNDE BİR SUÇ VARSA SADECE ONDAN CEZALANDIRILIR. BURADA SUÇ SADECE SİLİAH TAŞIMAKTIR.

Kararın daha iyi anlaşılması amacı ile verilen bu örnekten sonra bu dosyanın sanıklarının durumuna bakacak olursak;

Sanıklar isnad edilen eylem Türkiye cumhuriyeti icda vekilleri heyetini cebren ıskat veya vazifeyi görmekten cebren men etmeye teşebbüstür. . Anayasal düzen 2003 yılında da bu gün de aynı şekilde devam etmektedir. Sanıkların böyle bir iradeleri var mı yok mu bunu yargılama sonunda mahkeme karar verecektir ancak bu iradelerinin olduğunu kabul etsek bile iradeleri nedir? Mevcut iktidarı darbe yolu ile iktidardan uzaklaştırmak. Ne yapmışlardır ? Bu doğrultuda bir takım planlar, görev alacak kişiler, haklarında işlem yapılacak kişiler, görevden uzaklaştırılacak kişiler , tek tek 2003 yılı itibari ile belirlenmiştir.

Sanık bu aşamada bu plan doğrultusunda darbe yapıp iktidarı ele geçirselerdi eylem tamamlanmış olacaktı,

Yada iktidarı ele geçirmek için kıyasından çıksa ancak halkveya ihtilal yapmak istemeyen diğer devlet organları karşı çıksa ve iktidar darbe yapmak isteyenlerin eline geçemezse İSTE O ZAMAN DARBEYE TEŞEBBÜSTEN SÖZ EDİLEBİLİR.

Sanıkların böyle bir fiilleri olmamıştır, sadece toplantı yapıp liste düzenlemişlerdir.

Ancak 2003 yılından sonra bu listelerdeki hem ihtilal yapacak kişiler ve görevlendirilecek kişilerinin bir kısmı emekli olmuş, bir kısmı başka yerlere tayin olmuş ve bir kısmı da ölmüştür. O zaman yapılması gereken nedir? Bu iradelerini devam ettirmek isteyen kişiler planlarındaki bu boşlukların yerine yeni görevi alacak kişileri yeniden belirlemektir. Günün gelişen sosyal ve siyasal ve uluslararası ilişkilere göre planlarını sürekli güncellemeleridir. Bu yapıldığı takdirde bu ihtilal iradesinin devam ettiğini gösterir. Belki bu durumdada teşebbüsten söz edilebilir.

Şimdi gerek dosyadaki deliller gerek Gölcük'te ele geçme deliller, gerek Eskişehir'de ele geçen delillerde siz 2003 yılından sonra sanıkların bu ihtilali yapma iradelerinin halen devam ettiğini günün gelişen ve gelişen sosyal siyasal olaylarına göre yenilendiğini söyleyebilir misiniz ?

Söyleyemezseniz ;OZAMAN sanıkların isteyerek veya ellerinde olamayan başka nedenlerle bu düşüncelerinden bu iradelerinden bu eylemlerinden vazgeçtiğini söylemek gerekir.

Bu durumda siz 2003 yılında bu iradelerinden vazgeçen sanıkları halen bu iradelerini devam ettirdiği düşüncesi ile atılı suçtan cezalandırılabilir misiniz? Cezalandırabilmeniz için bunu somut deliller ile ortaya konması gerekir. Yani ihtilal iradesinin devam ettiği ancak bu irade devam ederken sanıkların yakalandığını söyleyebilirsiniz eylemin o zaman anayasaya teşebbüs olarak değerlendirilmesi söz konusu olabilir.

Aksi takdirde burada sanıkların ihtiyari ile vazgeçmesi söz konusu olup olmadığı gündeme gelir. Eğer bu durum kabul edildiğinde sanıkların o zamana kadar olan eylemleri değerlendirilmesi varsa bunun suç olarak kabul edilmesi gerekir.

İddianamenin 98. sayfasında da belirtildiği gibi 765 sayılı TCK'nın 171. maddesinde başka bir suç tipi vardır. Bu da TCK'nın 125, 131, 133, 146, 147, 149 ve 156. maddelerdeki yazılı cürümlerden birini veya bazılarını hususi vasıtalarla işleme üzere bir kaç kişi aralarında ittifak ederse 4 yıldan 12 yıla kadar cezalandırılacağını belirten 5237 sayılı yasa ile de TCK'nın 316. maddesinde yeniden düzenlenip cezasını 3 yıldan 12 yıla kadar düzenleyen suç tipi mevcuttur.

Yukarıda belirttiğim adam öldürme, yaralama veya hırsızlık olayında olduğu gibi darbe olmadığı için tamamlanmış bir eylemden bahsedilemeyeceği gibi 2003 yılından sonra bu iradenin devam ettiği ancak sanıkların eylemlerini gerçekleştirmeden suç üstü yakalandıklarına dair bir delil gösterilmediğinden eylemin

teşebüs olarak da kabul edilmeyeceği ve dolayısı ile 2003 yılına kadar oluşan bir suç var ise bundan dolayı cezalandırılması gerektiği göz önüne alındığında burada yukarıda belirtilen TCK'nun 171. maddesinin de uygulanıp uygulanmayacağının tartışılması gündeme gelmektedir.

Kaldı ki ;

İddianamenin 101. sayfasının 2. paragrafına bakacak olursak aynen şöyle denmektedir;

İddianameye konu bu örgüt içerisinde yer alıpta buradaki faaliyetleri sonuca ulaşmak tehlikesi doğurmayan yani vahamet arz etmeyen, yetersiz ve önemsiz faaliyetlerde bulunan bir kısım şüpheliler hakkında TCK'nun 147/61 maddesinin değil örgüt üyeliği suçu ile hukuki konumunun belirlenmesi gerektiği belirtilmiştir.

Yine iddiamenin 112. sayfasında sanıkların bu eylemlerinin 147 maddedeki suçu oluşturacak yoğunluğa ulaşmadığı takdirde örgüt içindeki konumu ve durumu etkinliği ve faaliyetleri değerlendirilmek sureti ile şüpheliler lehine 5237 sayılı TCK'nun 314/1 ve 2 . maddelerinin tatbiki gerekeceği belirtilmiştir.

BU HUSUS BİLE ATILI SUÇ VASFININ DEĞİŞME İHTİMALİNİN BULUNDUĞUNU ACIKÇA GÖSTERMEKTEDİR. TÜRKİYE'DE BU KONUDA VERİLMİŞ, YANI İHTİLAL İLE İLGİLİ BİR KARAR YOKTUR. YARGITAY'IN GÖRÜŞÜ BU ŞEKİLDEDİR DİYE ÖRNEK GÖSTERECEĞİNİZ BİR KARARDA YOKTUR. BELKİ BU KARAR TÜRKİYE'DE İLK DEFA VERİLECEK BİR KARARDIR. O NEDENLE BU HUSUSLARIN ÇOK CİDDİ VE HUKUKİ GEREKCELERLE TARTIŞILMASI GEREKMEKTEDİR. BU TARTIŞMA YAPILANA KADARDA SANIKLARIN TUTUKLANMASI DEĞİL SERBEST OLARAK YARGILANMASININ ASIL OLMASI DOĞRUDUR. ÇÜNKÜ EYLEMİ ATILI SUÇUN DIŞINDA BAŞKA BİR SUÇ OLARAK DEĞERLENDİRİRSENİZ TUTUKLAMALARINASIL İZAH EDECEKSİNİZ.

2- Bazı sanıkların itiraz dilekçelerine ayrıca tekrar bakacak olursak;

Sanıklardan Ahmet ŞENTÜRK 28.02.2002 tarihinde emekli olduğunu belirtmiştir, sanık Aytekin CANDEMİR, Barbaros KASAR, Burhan GÖKÇE, Hasan Hakan DERELİ, İlkey NERAT, Muharrem Nuri ALACALI, Orkun GÖKHAN, Taylan ÇAKIR seminerin yapıldığı tarihte yurt dışında görevli olduklarını belirtmiş buna dair belge, pasaport ve yazılar vermişlerdir.

Sanıkların bu durumları araştırmadan katılmadıkları bir toplantıdan dolayı sorumlu tutulup tutulmayacağının tartışılması gerekir.

Sırf listelerde adları yazılı diye cezalandırmaya gidecek olursak aynı konumda olan diğer şahıslar tutuklanmamıştır, veya haklarında takipsizlik kararı verilen şahıslar vardır,

onlarla aralarında fark bulunmadığına göre bu durum nasıl izah edilecektir.

3- Belirtilen hususların dışında tutuklama gerekçelerine bakacak olursak;

Sanıklar hakkında yakalama ve tutuklama kararı çıkarılırken gerekçe olarak delil durumu, dosyada kuvvetli suç şüphesini gösterir olguların bulunması, delillerin henüz tam olarak toplanmamış oluşu, sanıkların konumları itibariyle delillere etki yapma ihtimalinin olması, tanıkların henüz dinlenmemiş olması, atılı suçun CMK 100 maddedeki katalog suçlardan bulunması gösterilmiştir. Belirtilen bu sebeplerden dolayı Adli Kontrol hükümlerinin uygulanmasının yetersiz kalacağı belirtilmiştir.

Yukarıda belirtildiği gibi dosyadaki deliller dava açılırken bulunan mevcut CD ler ve yine Gölcük'de ele geçen daha önceki CD lerin benzeri olan CD lerdir, toplanacak hangi delil vardır,

Sanıkların bir kısmı bu planları ve toplantıyı yapan ve yapma konusunda emir veren kişiler iken bir kısmı bu toplantıda planlara göre görev alacak kişileri belirlemeye yetkili kişiler ile, bir kısmıda sadece listede ismi bulunan şahıslar, bu şahısların bu listeye bilerek ve isteyerek katıldığına dair dosyada herhangi bir delil var mıdır? Yoktur.

Pekala sanıkların bu konumları ayrı ayrı belirlenmeden tümüne aynı gerekçelerle tutuklama ve yakalama kararı çıkartılması, ayrıca hangi Adli Kontrol hükümünün hangi sanık yönünden hangi nedenle yetersiz kalacağını belirtilmeden sırf kanunda belirtilen cümlelerin yazılması suretiyle tutuklama kararı verilmesi doğrudur?

Daha önce aynı sanıkların 102 tanesi hakkında kaçma şüphesi var diye yakalama kararı çıkartılması ve o günden sonra değişen herhangi bir şey olmadan Gölcük'de yakalanan delillerin daha önceki delillerin bir örneği olmasına rağmen yeni delilmiş gibi kabul edilip bu kez tutuklama kararı verilmesi adil midir ? bunların hepsinin tartışılması gerekir.

Dolayısı ile sanıkların adil yargılanması ortamının sağlanması gerekir. Savunmaları alınmadan dosyaya mevcut delillerin dışında planlarını ve toplantıdaki iradelerini devam ettirdiğine dair yeni bir delil ortaya konmadan bu gerekçelerle ve yukarıda belirtilen suç vasfının değişme ihtimaline ilişkin konuların tartışılması yapılmadan ve bu değişme ihtimali mevcut iken yeniden sanıkların tutuklanmalarına ve yakalama kararı çıkartılmasına karar verilmesinin adil yargılama ilkeleri ile bağdaşmaz.

4- Yine tutuklama gerekçelerini tek tek ele alacak olursak ;

Tutuklanma gerekçesi olarak ;

Dosyadaki delil durumu,

Kuvvetli suç şüphesini gösteren olguların bulunması,

Delillerin henüz tam olarak toplanmamış olması,

Sanıkların konumları itibariyle delillere etki yapma ihtimalinin olması,

Tanıkların henüz dinlenmemiş olması,

Atılı suçun CMK 100.maddede belirtilen katalog suçlardan olması,

Belirtilen bu sebeplerle adli kontrol uygulanmasının yetersiz kalacağı gerekçeleri belirtilmiştir.

Bu Gerekçelere Tek Tek Bakacak Olursak;

Dosyadaki delil durumu; mevcut CD'ler ve CD'lerin dökümü, CD'lerin sonradan yapıldığına dair ve sahte olabileceğine dair bilirkişi raporları ile CD'lerin sahte olmadığına dair bilirkişi raporlarıdır.

Kuvvetli suç şüphesini gösteren olguların bulunması; Sanıkların planlarda adlarının bulunması,

Delillerin henüz toplanmamış olması; Hangi deliller toplanacaktır. Duruşmaların yapıldığı günden beri 30'DAN DURUŞMA YAPILMIŞ, dosyadaki mevcut delillerin dışında SANIKLARIN SUÇLARININ SÜBUTUNA İLİŞKİN DELİL TOPLANMASI YÖNÜNDE HERHANGİ BİR ARA KARARI VERİLMEMİŞTİR. Son verilen ara kararlarından 8 tanesi Genel Kurmay'dan bilgi sorulmasına yönelik, 2 tanesine C.Savcılığı'ndan bilgi sorulmasına yönelik, 2 tanesi Eminyetten bilgi sorulmasına yönelik, 2 tanesi Mahkemeden bilgi sorulmasına yöneliktir. Dolayısı ile sanıklar tutuklu da olsa tutuksuzda olsa resmi kurumlara yazılan bu yazıları değiştirme, etkileme ihtimali yoktur.

Deliller toplanmamış derken kastın sanıkların eylemleri nedeni ile oluşan delillerin toplanmaması amacı gödülmalıdır. Olayımızda CD'lerden başka delil olmadığına göre hangi delillerin toplanmadığını söyleyebiliriz?

Sanıkların konumları itibariyle delillere etki yapma ihtimali; Sanıklar hangi delillere, nasıl etki yapacağı belli değildir. Çünkü hangi delillerin toplanması gerektiği mahkemece henüz belirtilmemiştir. Pekala bugüne kadar serbest bulunan ve yurtdışında görevli bulunan sanıkların hangi delil karartma yönünde ne tür bir eylemde bulunduğu veya bulunma ihtimalinin olduğu gösterilmemiştir.

Tanıkların henüz dinlenmemiş olması; Duruşma başladığından beri sanık savunmaları alınmadığı için herhangi bir tanık dinlenmemiştir. Ancak sanıkların ve özellikle yurt dışında bulunan sanıkların bu tanıklara etki ettiğine dair tanıkların ifadesini değiştirmeleri yönünde faaliyetlerde bulunduklarına dair herhangi bir îma dahi yoktur.

Atılı suçun CMK 100.maddede belirtilen katalog suçlardan olması; Atılı suçun CMK 100.maddedeki suçlardan olması kişilerin mutlaka tutuklanması manasına gelmemektedir. Bunun en güzel örneği de yine dosyanın kendisidir. Çünkü iddianamedeki tüm sanıklar hakkında aynı maddelerden dava açılmıştır. O halde tüm sanıklar yönünden atılı suç katalog suç olarak kabul edildiğine göre ve bir insan katalog suçtan dolayı dava açıldığı için tutuklanacaksa tüm sanıkların tutuklanması gerekirken bir kısmı tutuklanmamıştır.

Dolayısı ile tutuklanan sanıklara atılı suçun katalog suç olduğunu belirterek tutuklama gerekçesi yapmak kendi içinde **ÇELİŞKİ OLUŞTURMAKTADIR.**

Ayrıca belirtilen sebeplerden dolayı adli kontrol hükümlerinin uygulanmasının yetersiz kalacağı gerekçesinde ise, hangi sanık için hangi adli kontrol sisteminin düşünüldüğü ve bununla hangisinin yine hangi sanık nedeniyle yetersiz kalacağı izah edilmeden karar verilmiş bulunmasında izah edilir bir yönü yoktur. Çünkü sanıklardan bir kısmı halen ordunun üst düzeyinde görev yapan kişilerdir. Bir kısmı emeklidir. Bir kısmı yurt dışında devletin görevlisi olarak halen önemli görevlerde bulunmaktadır. Siz her bir sanığın özel durumunu dikkate almadan ve hangi adli kontrol hükmünün hangi nedenle yetersiz kalacağını belirtmeden adli kontrol sisteminin yetersiz kalacağını söylerseniz bunu insan vicdanı kabul etmez.

Açıklanan bu durum karşısında; objektif olarak baktığımızda tutuklama gerekçelerinin hukuk ve dosya kapsamına uygun olmadığı açıkça görülmektedir.

Daha önce kararımızdaki muhalefet şerhimizde belirttiğimiz gibi ve yine sanıklardan BAHTİYAR ERSAY vekilinin dilekçesinde belirttiği gibi darbe yapacak kişilerin hazırladığı iddia edilen listelerde isimleri bulunan tüm şahıslar hakkında bırakın dava açmayı soruşturma dahi yapılmamıştır. Eğer bu listeler delil olarak kabul ediliyor ise, listedeki tüm isimler hakkında aynı işlemi yapmanız gerekir. Çünkü deliller aynıdır. Ya dava açarsınız, ya kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verirsiniz. Ancak böyle yapılmamıştır.

Sanık BAHTİYAR ERSAY vekilinin dilekçesinde belirttiği gibi listesinde bulunan 25 kişiden, 19 kişi hakkında dava açılmış, 5 kişi hakkında kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verilmiş, 1 kişi hakkında ise hiçbir işlem yapılmamıştır ve dosyadaki yine diğer listelerde bulunan kişiler hakkında da bir kısmı hakkında dava açılmış bir kısmı hakkında ise hiçbir işlem yapılmamıştır.

Şimdi aynı delillerle farklı kişiler arasında bu farklı muamele yapmanın eşitlik kuralı gereğince izahı mümkün müdür? Değildir. Kaldı ki bazı kişilerin listede olmasına rağmen savcılıkça hiç çağrılmamış olmasının da izahı hiç mümkün değildir. Burada şu soruyu sormak gerekir. Siz soruşturmaya çağırdığınız sanıkları hangi kıstasa göre çağırdınız? İddianamede veya kovuşturmaya yer olmadığına dair kararlarda bunun cevabını bulmak mümkün değildir.

Kimse işlem yapılmayan kişiler hakkında da işlem yapılsın veya kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verilen şahıslar hakkında dava açılsın diyemez. Ancak bu çelişkinin vurgulanabilmesi için bu açıklamanın yapılması gerekmektedir.

Keza sanık DÜRSÜN ÇİÇEK'in zaten başka bir suçtan dolayı tutuklu olup cezaevinde bulunduğu, bu dosyadan tutuklanmadığı takdirde nasıl kaçma şüphesi olacağı, nasıl delil karartacağı, nasıl tanıkları etkileyeceğinin anlaşılmamış olması da göz önüne alınarak itiraz eden sanıkların durumları ve itiraz gerekçeleri dikkate alınarak yapılan

inceleme sonucu yukarıda belirtildiği gibi:

- a) Suç vasıflarının değişme ihtimali,
- b) Tüm sanıkların duruşmaları takip etmeleri ve kaçma şüphesinin bulunmaması,
- c) Delillerin dosyadaki mevcut CD'ler ve raporlar olduğu, dolayısı ile bu gerçek karşısında her ne kadar ara kararında delillerin toplanmamış olması denmesine rağmen, bu güne kadar yapılan duruşmalar, mahkemenin delil toplama konusunda herhangi bir ara karar vermemiş olması,
- d) Dolayısı ile toplanacak esas ile ilgili herhangi bir delil olmaması ve bu güne kadar yapılan duruşmalarda delil toplama konusunda herhangi bir ara karar verilmemiş olması, aksine sanık vekillerinin delil toplama konusundaki tüm taleplerinin reddine karar verilmiş olması.
- e) Ayrıca sanıkların serbest oldukları ilk günden, tutuklandıkları güne kadar hangi delili karartma konusunda, hangi faaliyette bulunduklarının izah edilmemesi, bu konuda en ufak emare dahi gösterilmemesi,
- f) Yine dinlenecek tanıkları serbest kaldıkları dönemde etkileme yönelik faaliyette bulunduklarına dair herhangi bir delil veya iddianın bulunmaması,

Karşısında sadece kanunda belirtilen bazı cümleleri yazarak ve sonuna da hangi sanık yönünden, hangi adli kontrol sisteminin yetersiz kalacağını ve nedenlerinin tartışılmasından, gerekçe yapılması kabul edilemez.

5- Kaldı ki yine sanıklardan Engin ALAN milletvekili seçilmiş birisidir. Terör örgütü üyeliği ile yargılanıp aynı konumda olan başka bir milletvekili, yine bu davaya bakan mahkemece tahliye edilmiştir. Tahliye edilen bu kişiye, atılı suç, "ülkeyi bölmek isteyen PKK örgüt üyeliğidir" Sanık ta askerdir görevi bu örgütle mücadele etmektir. Elbet bir örgüt üyesi diğeri asker olduğu için askeri kollama diğeri ön yargılı hareket edilerek cezalandırılması düşünülmaz ama eşit davranılması benzer durumu olanlara benzer uygulamaların yapılması gereğidir.

Mahkeme uygulamaları, uygulamaları yapan kişilere kişilere göre değişmez. Hukuk ne ise herkese eşit olarak uygulanması gerekir. Önceki tahliyeyi veren başka heyet olup ben heyet olarak aynı görüşte değilim demek ve aynı konumdaki insanlara eşit muamele yapmamak hukuk ile bağdaşmaz.

Yaparsanız yasalara göre değil bana göre diye hukuk yapıldığını gösterir. Bana göre diyen hukuk olmaz. Hukuk insanların sosyal, siyasal, dini görüşlerine ırk, dil, cinsine göre uygulanmaz. Objektif ve eşit olarak herkese uygulanması gerekir. Bana göre dediğimiz yerde hukuk ve hukukçuluk biter. Keyfilik başlar ve huzursuzluk başlar. Adaletten bahsedilemez.

6- Dosyaya elip edilen ve incelenen 2011/142 Esas sayılı dosyada yapılan bir uygulamadan dikkatimi çekmiş olup, Bundan Sanıkları asker olan ve kamu oyuna mal

**olmuş davalara bakış açısını gösterme açısından bahsedilmesinin HUKUK ADINA
GÖREV OLDUĞU ANLAŞILMAKLA**

Mahkeme başkanı olarak izinli bulunduğum dönemde biriken imzalı evraklar nedeni ile adliyeye çağrılmam üzerine 01.07.2011 Cuma günü gelip imza eksikliklerimi tamamladım ve 04.07.2011 Pazartesi günü göreve başlayacağımı kalem çalışanlarına bildirdim. Cuma günü mahkememizin duruşmalarının olduğu gündür.

O günde yani cuma günü İstanbul 11 . Ağır Ceza Mahkemesinin sabah başlayıp gece 12 00'e kadar devam eden ve kamuoyunda Casusluk Dosyası olarak bilinen davanın duruşmalarının olduğu.

Yine mahkeme hakimlerinden bir tanesinin önce seminerde olması seminerden sonrada nöbette bulunması nedeniyle duruşmaya katılmadığı ve 01/07/2011 tarihinde nöbet işlerinin yine gece 12'ye kadar ayrıca devam ettiği,

Casusluk dosyasına bu nedenle, seminerde olan ve nöbetçi olan hakim değil, başka bir mahkemeden görevlendirilen hakim katıldığı, görevlendirme yazısında adı geçen heyet duruşmalarına ve sonraki duruşmaya kadar Mahkeme işlerine bakmak üzere görevlendirildiği anlaşılmıştır. EK-1

İstanbul 10 Ağır Ceza Mahkemesinin 2011/142 sayılı dosyasında tutuklu bulunan sanıkların ve haklarında yakalama bulunan sanıkların itirazları incelenmek üzere dosyanın 01.07.2011 günü İstanbul 10 . Ağır Ceza Mahkemesinden, İstanbul 11 . Ağır Ceza Mahkemesine gönderildiği, EK-2

Yukarıda belirtilen ve gece 12'ye kadar süren casusluk dosyası devam ederken gelen itiraz hakkında mütalaa alındığı,

DAHA SONRA Mahkememizin casusluk dosyası duruşmaları bitirildikten sonra, GECE YARISI 45 dakikada itiraza konu 33 Klasör olan dosyanın tutuklamalarına ve yakalamalar için çıkarılan işlemlere karşı yapılan tüm itirazların reddine karar verildiği, Gece 24'ü geçtiği için karar tarihinin 02.07.2011 olduğunun görüldüğü ve bu hususunda UYAP'tan açıkça anlaşıldığı,

Ayrıca komisyondan gelen yazıda bu tür kararlarda nöbetçi hakim yerine görevlendirilen hakim katılması gerekirken katılmadığı, onun yerine nöbetçi hakim katıldığı anlaşılmış, yani görevli hakim gece 12'ye kadar casusluk dosyasında görev almış, itirazın incelemesinde de görev alması gerekirken gece saat 12'den sonraki itiraz incelemesinde görev almamış, onun yerine nöbetçi hakim görev aldığı görülmüştür.

Şimdi Cuma günü 12:00'a kadar duruşma yapılan bir günde aynı gün gelen 33 Klasör dosya gece 12: 00'den sonra 45 dakikada NEDEN VE NASIL incelenmiştir?

**EN ÖNEMLİSİ; NEDEN BU KADAR YOĞUN BİR DURUŞMADAN SONRA
İNCELENME İHTİYACI DUYULMUŞTUR? VE BU KARAR 45 DAKİKADA GECE**

YARISI NASIL VERİLMİŞTİR. BURADA GERÇEK MANADA BİR İNCELEME YAPILMIŞ MIDIR ?

YOKSA 04.07.2011 TARİHİNDE GÖREVE BAŞLAYACAĞIMI SÖYLEMİŞ OLMAM NEDENİ İLE ACABA MAHKEME BAŞKANININ DOSYAYA BAKMASI ENGELLENMEK Mİ İSTENİLMİŞTİR ?

YA DA SANIKLARA ÖZEL BİR İLGİ VE MUAMELE YAPMA İHTİYACINDAN MI DOĞMUŞTUR ?

Hangi gerekçe ile olursa olsun bu uygulama gerçek manada bir dosya inceleme ve vicdani kanaate göre karar verme olarak kabul edilemez.

Yapılanlar hoş ve kabul edilir şeyler değildir. NE DÜNYADA NEDE TÜRKİYE'DE BÖYLE BİR İTİRAZIN, BU ŞEKİLDE KARARA BAĞLANDIĞINA İLİŞKİN BİR ÖRNEK GÖSTEREMEZSİNİZ.

Bu hassasiyetin hukuki bir zorunluluktan kaynaklandığını kimse söyleyemez ve böyle bir uygulamayı da kimse kabul edemez.

Yine ana dosyada tensip ile çıkarılan 163 tane yakalama kararlarına itiraz üzerine Mahkememizce 06/08/2010 tarihinde 2010/623 Değişik İş sayılı kararımızda,

"Öncelikle itiraz konusu olan yakalama müzekkeresi çıkarılmasına dair karara itiraz etme imkanı olup olmadığı konusunun çözülmesi gerekir,

CMK 267. Madde de hakim kararları ile kanun gösterdiği hallerde mahkeme kararlarına karşı itiraz yoluna gidilebilir denilmektedir,

Yakalama müzekkeresinin çıkarılmasına dayanak teşkil eden CMK 98. Madde de yakalama kararına itiraz edileceği konusunda bir düzenleneme mevcut değildir,

Ancak yakalama müzekkeresi çıkarılırken gerekçe olarak delil durumu, sanıkların üzerine atılı suçun vasfı ve mahiyeti, kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren olguların bulunması, atılı suçun CMK 100. Maddede belirtilen katalog suçlardan olmaması, belirtilen bu nedenlerle adli kontrol hükümlerinin yetersiz kalacağı anlaşılmakla diye çıkartılmıştır yani bu gerekçeler sanıkların savunmalarının alınmasına yönelik değil tutuklanmalarına yöneliktir; dolayısı ile hürriyeti bağlayıcı bir sonuç doğurması nedeni ile ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 5/4. Maddesinde " sanığın yakalama ve tutuklamanın kanuna uygunluğunun denetimini sağlamak için yargı yoluna başvurma hakkı " verdiği açıkça düzenlenmiştir.

Bilindiği üzere İç mevzuatta düzenleme olmadığı takdirde bu sözleşme hükümlerine bakılıp buna göre işlem yapılması yasal bir zorunluluktur. Bu itibarla yakalama müzekkerelerine karşı itiraz edilme imkanı bulunduğu anlaşılmıştır.

Kararın itiraz edilme imkanı olduğu anlaşıldıktan sonra ;

Yakalama müzekkerelerinin çıkarılmasının usülen mümkün olup olmadığının tartışılması gerekir.

CMK 175 ve devamı maddeleri kovuşturma evresini düzenler.

Bu 176/1. madde iddianame çağrı kağıdı ile birlikte sanığa tebliğ olunur denir.

CMK 193. maddede kanunun ayrıktı tuttuğu haller saklı kalmak üzere hazır bulunmayan sanık hakkında duruşma yapılmaz; gelmemesinin geçerli bir nedeni olmayan sanığın zorla getirilmesine karar verilmesini düzenler.

CMK 199. Madde ise sanığın zorla getirilmesini düzenleyen başlık altında düzenlenmiş ve mahkeme sanığın hazır bulunmasına ve zorla getirme kararı ve yakalama emri ile getirilmesine her zaman karar verilebileceğini belirtmiştir.

Bu durum karşısında yapılması gereken eğer dava tutuksuz ise sanık hakkında CMK 176. Madde gereğince davetiye çıkartmak; tebligat yapıp gelmediği takdirde CMK 193. madde gereğince zorla getirme müzekkeresi düzenlemek; Buna rağmen sanık gelmez ise veya sanığa hiç davetiye tebliğ edilemez , adresi bulunamaz ise hakkında yakalama müzekkeresi çıkarmaktır.

Adresinde bulunmayan veya çağrılmasına rağmen gelmeyen sanık kaçak olarak kabul edilir, kaçağın tarifi de CMK 247. Maddede belirtilmiştir.

Bu tarifte hakkındaki kovuşturmanın sonuçsuz kalmasını sağlamak amacıyla yurt içinde saklanan veya yabancı ülkede bulunan bu nedenle mahkeme tarafından kendisine ulaşılmayan kişiye kaçak denir.

Olayımızda sanıkların bir kısmı ifadeleri alındıktan sonra tutuklanmış ve daha sonra serbest bırakılmıştır, bir kısmı yine savcılık tarafından ifadeleri alınmış ve serbest bırakılmış , bir kısmı da talimat ile ifadeleri alınmıştır ve dava da tutuksuz olarak açılmıştır.

Mahkeme yukarda belirtilen gerekçeler ile CMK 98/3. Maddesi gereğince sanıklar hakkında yakalama müzekkeresi çıkarılmasına karar vermiştir.

CMK 98/3. Maddesi kovuşturma evresinde kaçak sanık hakkında yakalama emri re'sen veya C.Savcısı'nın istemi üzerine hakim ve mahkeme tarafından düzenlenir demektir.

Bu durumda sanıklar hakkında yakalama müzekkeresi çıkarılabilmesi için kaçak olmaları gerekir, kaçağın tarifi yukarda yapılmıştır, sanıkların bu duruma uymadıkları açıkça görülmektedir, mahkemenin yapması gereken önce bir kısım sanıklara olduğu gibi davetiye çıkarmak , sanıklar gelmediği takdirde zorla getirme kararı vermek, buna rağmen gelmedikleri veya bulunamadıkları takdirde haklarında yakalama kararı çıkarmaktır.

CMK 199. Maddesindeki düzenlemeye yine sanıklar hakkında hazır bulunmasına ve zorla getirme kararı veya yakalama emri ile getirilmesine her zaman karar verilebilir derken ; CMK 98/3. Maddedeki yakalama müzekkeresini düzenleyen amir hüküm dışında yakalama müzekkeresi çıkarılacağını düzenlememektedir ve böyle bir anlamda taşımamaktadır.

İtiraza konu verilen bu karar bu durumda gıyabi tevkif müzekkeresi gibi değerlendirilecek tutuklamaya yönelik yakalama müzekkeresidir.

Eski 1412 sayılı CMUK 'nun 223 ve 229. maddelerinde kaldırılan gıyabi tevkif uygulaması düzenlenmiş iken ; 5231 sayılı CMK'nın gıyabi tevkif uygulamasını kaldırmıştır.

Bu durumda eski CMUK'da kaldırılmış olan gıyabi tevkif müzekkeresinin yerine geçecek şekilde yakalama müzekkeresi çıkarılması hukuka uygun değildir.

CMK 98/3. Maddesinin uygulanmasının yargıtay denetimine gitme imkanı yoktur çünkü çıkarılan yakalama müzekkeresi kovuşturma aşamasında kaldırılmakta veya tutuklamaya dönüştürülmektedir, bu nedenle bu madde ile ilgili yargıtay'dan verilmiş bir karar bulunmamaktadır.

Uygulamada; Mahkememizde dahil pek çok mahkeme İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesinin yaptığı gibi tutuklamak amacıyla yakalama müzekkereleri de çıkarmıştır.

Ancak bunlardan hiç birisi itiraz konusu olmamıştır.

Kaldı ki , yasaların yanlış veya eksik uygulanması o işlemin sürekli yapılmış olması onu hukuka uygun hale getirmez, uygulama bu şekilde diyerek hakimler ve mahkemelere hukuksuz ve kanun iş yapma hakkı doğurur ki bu da kabul edilemez.

Bu nedenlerle İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesinin sanıklar hakkında çıkarılan yakalama müzekkerelerinin usülen çıkarma imkanının bulunmadığı anlaşıldığından;

İşin esasına girmeden belirtilen usuli yanlışlık nedeni ile hakkında yakalama müzekkeresi olan sanıkların itirazlarının kabulüne ve yakalama müzekkerelerinin iadesi için C.Savcılığı'na yazı yazılmasına" diyerek verdiğimiz bir karar vardır. Bu karar örnek olarak gösterilen 2011/142 sayılı dosyada tensip yakalama çıkarılan sanıkların durumuna aynen uymaktadır.

Verdiğimiz bu karara karşı bu güne kadar hiç kimse yazılı emir yoluna gitmemiştir. Aksine bir karar getirmemiştir ve gerekçelerinin yanlış olduğunu hukuken kimse söylememiştir. Bütün bunlara rağmen böyle bir karar yokmuş gibi kabul edilip, yine yakalama çıkarılırken hiç bu kanun maddelerine değinilmeden ve gece yarısı incelenen itirazda da yine bu kanun maddelerine değinilmeden karar verildiği anlaşılmıştır. Buda verilen kararın "bana göre diye verildiğini" açıkça göstermektedir.

BEN SANIKLAR ASKERDİR ONLAR HAKKINDA HİÇ BİR ŞEY YAPILMASIN, YARGILANMASIN DEMİYORUM, YARGILANSIN, SUÇ İŞLEYEN VARSA CEZA ALSIN. AMA ADİL YARGILANSIN.

Çoğunluğun görüşünde de belirtildiği gibi inceleme yapılırken buna muhatap olurken geçmişte ve halen bulundukları görev sosyal çevre unvan, konumları ve benzeri yasal olmayan gerekçelerle değerlendirme yapıp karar verilmeyeceğine bende katılmıyorum. Ama bu kıstas ile hareket edilirken bu kıstasları sanıkların tutuklanmalarına veya tutukluluğa yapılan itirazların reddinde sadece ölçü alınmamalı, adil yargılanma koşullarının sağlanıp sağlanmadığıda incelenirken dikkate alınması gerekir.

Bu açıklamalardan sonra yargılamanın bir parçası olan itirazlara bu şekilde yaklaşılması ve bu düşüncelerle karar verilmesini kabul etmediğim gibi,

Mevcut delil durumuna göre YARGILAMANIN YAPILIP SONUNDA VERİLECEK KARARA GÖRE SANIKLARIN TUTUKLANIP TUTUKLANMAYACAĞINA KARAR VERİLMESİ GEREKİRKEN, DURUŞMANIN BAŞINDA SAVUNMALAR DAHİ ALINMADAN SANIKLARIN DOSYA OLUŞUNA UYGUN OLMAYAN GEREKÇELERLE TUTUKLANMALARI VE TUTUKLULUK HALLERİNİN DEVAMINA KARAR VERİLMESİNİN doğru olmadığı,

SANIKLARIN ANAYASA VE YASALARLA, AYRICA AHİM SÖZLEŞMESİ İLE KORUNAN, DOĞAL VE İNSANİ HAKLARI OLAN ADİL YARGILANMA HAKLARINI ORTADAN KALDIRDIĞINDAN, İTİRAZLARIN KABUL EDİLMESİNE VE SANIKLARIN SERBEST BIRAKILMASINA KARAR VERİLMESİ GÖRÜŞÜNDE OLDUĞUM İÇİN ÇOĞUNLUĞUN GÖRÜŞÜNE KATILMIYORUM. 08.07.2011

Katip 128087

Başkan 27560